

Oponentský posudek na bakalářskou práci Terezy Burové

Komparativní analýza českého a španělského dědického práva a rozbor příslušné španělské právní terminologie s glosářem

(Filozofická fakulta JU, České Budějovice 2021, 50 stran)

Tereza Burová se ve své bakalářské práci věnuje komparativní analýze české a španělské právní terminologie z oblasti dědického práva. Výběr tématu hodnotím pozitivně, neboť diplomantce umožnil propojit studium aplikované filologie a současně studovaných právních disciplín. Na druhou stranu je nutno rovněž uvést, že téma nepatří k jednoduchým, protože obsahuje řadu právních konceptů a na ně navázaných termínů, pro jejichž správnou interpretaci je třeba problematice obou států přesně porozumět. Z tohoto úhlu pohledu bych proto chtěla úvodem zdůraznit, že práci Terezy Burové považuji za zdařilou, i když k ní budu mít několik připomínek či upřesnění.

Práce má logickou strukturu. Autorka v ní nejprve stručně představuje základní vývoj dědického práva v římské, české a španělské právní úpravě. Opírá se přitom buď o tištěné publikace (římské a české právo) nebo o legislativní texty nalezené na Internetu (právo španělské). Vzhledem k omezenému rozsahu těchto kvalifikačních prací byla nucena se omezit pouze na představení základních pojmů. Nezabíhá tak do právních detailů, což hodnotím kladně, neboť práce neaspiruje na to, aby poskytla hlubokou analýzu právní, k níž autorce chybí zcela logicky i potřebná širší průprava v právním oboru. Jejím cílem je posloužit jako podklad pro kvalitativní lexikografické zhodnocení právní terminologie užívané v české a španělské právní úpravě dědického práva. Díky uvedené úspornosti je práce sice stručná, ale velmi čtivá, přehledná a srozumitelná.

Připomínky, které k práci mám, jsou tyto:

(i) Na str. 34–40 autorka v části, kterou nazývá Praktická část, analyzuje vybrané termíny z oblasti dědického práva a srovnává jejich překlady v několika slovnících (Brynda, Lingea), databázích (IATE) a korpusech (ČNK). Ponechám nyní stranou, že tato část mohla být rozpracována podrobněji – např. by bylo zajímavé uvést absolutní čísla nalezených respondencí v různých zdrojích, příp. i upřesnit na jakých typech textů byla prováděna rešerše dat v InterCorpu – pouze legislativní texty? – pokud ano, jak bylo pracováno s tím, že může jít i o respondenci na úrovni evropského práva? Má poznámka se však týká aspektu jiného. Část analyzovaného lexika je užívána striktně jako termín s ne jiným nežli právním významem (*testador*, *heredero forzoso*). Druhá část je lexikem, které vedle právního významu může mít i význam obecný (*sucesión*, *bienes*, *apod.*). Je proto logické, že tomu následně odpovídá významová roztržitost nalezených respondencí v různých typech textů – např. *sucesión* → *sled*, *nástupnictví*, jež tak zcela očekávatelně nebudou kontextu právního textu vyhovovat. Nemyslím si, že autorka měla vybírat pouze slova, jež mají toliko právní význam. Ovšem v případě té druhé skupiny slov, tedy těch, co mají i význam obecný, by bylo vhodné tyto obecné významy „odfiltrovat“. Možná by k tomu přispělo i omezení výběru textů, v nichž jsou hledané významy očekávatelné.

(i) Má druhá poznámka se týká práce s literárními zdroji. Víím, že s ohledem na současnou situaci, mohl být přístup k literatuře komplikovaný. Přesto by mě zajímalo, proč autorka zcela pominula základní publikaci od Alcaraze Varó a Hughese (2009), *El español jurídico*, která obsahuje výkladovou kapitolu o dědickém právu ve Španělsku a je přístupná skrze fondy AK JU. Zrovna tak autorka opominula BP A. Pěkné, která na stejné téma byla obhajována na FF JU roku 2015 a která je rovněž dostupná cestou AK JU. V případě práce se specializovanými slovníky španělského práva bych do

budoucná doporučila vycházet spíše z Diccionario Panhispánico del Español Jurídico, nežli z Diccionario de la Lengua Española (viz str. 50).

Tyto mé poznámky však nijak nesnižují přínos práce Terezy Burové. Autorka prokázala schopnost systematicky pracovat a vzájemně propojit poznatky získané během bakalářského studia. V neposlední řadě prokázala velmi slušnou znalost španělského jazyka, díky čemuž byla schopna interpretovat jazykově obtížné legislativní texty psané ve španělštině.

Po stránce formální je práce na standartní úrovni, nacházím v ní minimum překlepů. Upozorňuji jen na drobné nedostatky: str. 9 – chybí předložka „o“ v začátku druhého odstavce, str. 20 *autonomas* → *autónomas*, Arragón – český název Aragon(ie) – ve španělštině je jen jedno „r“. V textu jsem si všimla i nejednotného systému odkazování na legislativní texty – str. 23 „článek 806 španělského Código Civil, str. 24 a jinde článek 1000 CCEsp

Závěr: Závěrem konstatuji, že práci **Terezy Burové** i přes uvedené připomínky doporučuji k obhajobě a předběžně hodnotím ještě jako **výbornou** s tím, že výsledná známka bude stanovena na základě obhajoby.

V Českých Budějovicích, 29. května 2021

PhDr. Jana Pešková, Ph.D.